

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové ve věci žalobce: **T. J.**, bytem proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 375/4, Praha 2, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Na 112/2020,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) učinil dne 24. 3. 2020 a v dubnu 2020 u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) několik souvisejících podání, jimiž směřuje k nečinnosti Ministerstva zdravotnictví v souvislosti s neprováděním desinfekcí veřejných prostranství a dále v nich kritizuje nedodržování omezujících opatření ze strany veřejnosti.

[2] Městský soud usnesením ze dne 6. 4. 2020, č. j. 3 Na 112/2020 - 11, v souladu s § 37 s. ř. s. vyzval navrhovatele, aby do 14 dnů od doručení usnesení nejasné podání doplnil, a to tak aby bylo zřejmé, čeho se domáhá, zda uložení povinnosti žalovanému fakticky konat (desinfikovat) nebo vydat rozhodnutí či jiné opatření obsahující povinnost desinfikovat veřejná prostranství, a dále, z čeho tuto povinnost žalovaného dovozuje. Navrhovatel reagoval návrhem na vydání předběžného opatření a uvedl, že požaduje, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat rozhodnutí či obecné opatření, kterým se nařizuje provádět pravidelnou desinfekci veřejných prostranství vhodnými látkami, které minimálně zatíží životní prostředí a současně budou účinné a napomohou zpomalit šíření nemoci SARS, resp. její variantě Covid-19.

[3] Dne 16. 4. 2020 navrhovatel podal u městského soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který spočívá v uložení povinnosti žalovanému vydat doplňkové opatření a nařídít povinnost provádět noční desinfekci a úklid veřejných prostranství; konstatuje, že návrh podává zejména z důvodu každodenního nárůstu počtu zemřelých. Dne 22. 4. 2020 postoupil městský soud návrh Nejvyššímu správnímu soudu, o čemž současně informoval navrhovatele. Ve vyjádření k návrhu městský soud uvedl, že má za to, že není důvod pro uložení lhůty k vydání rozhodnutí.

[4] Dne 1. a 2. 5. 2020 navrhovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu celkem 5 podání, v nichž upozorňuje na nebezpečí volného pohybu osob, poukazuje na nezákonnost omezujících opatření přijatých žalovaným, předložil studii o koronaviru, a upozorňuje na odlišný přístup městských částí, co se týče desinfekce; konečně navrhuje, aby soud zmapoval všechny návrhy, které směřují vůči žalovanému, a rozhodl o nich společně.

[5] Návrh není důvodný.

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[7] Nejvyšší správní konstatuje, že jeho úkolem v řízení vedeném o návrhu dle § 174a zákona o soudech a soudcích zásadně není posuzovat a hodnotit činnost či nečinnost žalovaného správního orgánu, natož mu ukládat cokoli činit, ale je oprávněn posuzovat toliko postup krajského (městského) soudu a to z hlediska délky soudního řízení. Jinými slovy zabývat se tím, zda v řízení před soudem nedochází k nedůvodným průtahům.

[8] Nejvyšší správní soud již několikrát ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[9] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu městského soudu dospěl k závěru, že soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, soud se věcí bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[10] Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedený postup městského soudu neshledal návrh důvodný, proto jej zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu